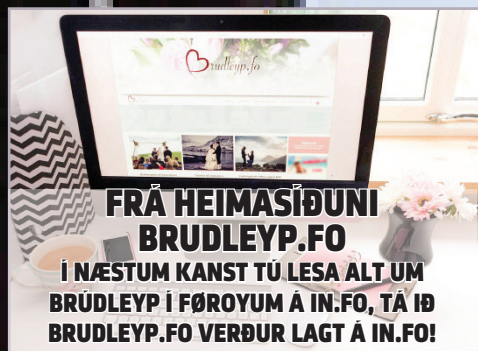

Marjun & Gestur

VIT HØVVDU EIN HEILT EINASTANDANDI DAG

Marjun Nord á Líðini er 26 ár og ættað úr Rituvík. Hon er útlærd krambakvinna, men starvast til dagligt á lagrinum hjá Univice í Runavík. Gestur á Líðini er 27 ár og ættaður av Glyvrum. Hann er útlærdur lastbilamekanikari og starvast til dagligt hjá Kjartan Simonsen í Klaksvík. Í dag búa tey bæði í Rituvík.

Marjun greiðir frá:

Gestur bað meg fara út, tí vit skuldu hugna okkum og eta døgurða. Av tí, at vit ikki finga hildið valentine's dag 14 Februar, tí Gestur var í Danmark tá, so hildu vit hann 14. Mars. Hann hevði gjørt døgurða allan dag og var tað ein trý rættað matskrá. Tá vit so komu til dessertina, fór hann út eftir onkrum og kom inn aftur við einum blómutyssi, sum hevði reyðar, bláar, og hvítar blómur. Alt var gjøgnum hugsað! Talið av blómum, slagið og litirnir – Tað vóru 10 blómur, sum merkir "vilt tú giftast við mær", so vóru bláar blómur, sum merkja "trúskapur" reyðar blómur sum merkja "kærleiki og gleði" og hvítar blómur, sum merkja "rein og jomfrúligheit". Allir teir litirnir saman í einum blómutyssi siga = fríggjarið. Hann fór so á knæ, og visti mær blómutyssið uttan at siga nakað, og tá visti eg alt fyri eitt, hvat klokkan hevði sligið. Tað var sum í reklamunum "sig det med blomster", so hann fekk eitt stórt grátandi ja frá mær.

Áðrenn tann stóra dagin:

Tann 10-06-2017 var so tann stóri dagurin. Vit høvu bestemmað okkum tvey ár frammanundan, hvussu vit vildu hava brúdleypið

og hvar. Temaði sum vit so valdu til brúdleypið, vóru litirnir úr Merkinum, og so eisini náttúrlitir. Vit finga nógván íblástur frá Pinterest og tað er í hvussuoev tí besta vinur, tá ið tú skalt fyrireika eitt brúdleyp og vilt hava tað perfekt. Borðpyntið bleiv so til krukur, har øll familjan fekk orðrar at goyma krukur. Tær vóru fyltar við ymiskum grønum greinum og so vóru nøkur fá blomstur, sum minna um summardáan eisini í. Í krukunum, sum ljósini vóru í, høvdu vit koyrt steinar í, sum Gestur hevði vaskað og turkað í bakarovninum.

Á páskum sama ár var so øll familjan boðin at koma at eta

hjá okkum, og eftir at hava etið, vóru tey sett í sving við at vaska krukur. Tey málaðu eisini fløgg (sum tók nokkso langa tíð at gera) og foldaðu serviettar. Hetta, tí vit ikki tímdu at brúka tíð uppá tað beint uppundir brúdleypið.

Vit høvdu keypt bomm í Týsklandi til tað vælumtøkta bommborðið eitt háltv ár frammanundan. At fara út at leita eftir dúkum, sum vóru pappír, sum larma bara man reisir seg upp tímdu vit heldur ikki, so vit keyptu okkum toy úr IKEA og gjørdur vit so dúkarnar sjálvi. Tíbetur fekk man góða hjálp! Navnaskeltir og pappírbóltar vóru bíløgð av Wish og so høvdu vit eisini keypt okkum

eitt telt, sum skuldi brúkast sum durður.

Hósdagin áðrenn brúdleypið sluppu vit inn í Barnagarðin við Stóra í Rituvík – har brúdleypið skuldi verða – at gera klárt og tíbetur hvødu vit biðið nógv fólk koma at hjálpa okkum at fyrireika. Tað skuldi sera nógv gerast fyri at fáa eina óntressanta holl at verða hugnaliga. Vit hongdu tyll og ljóskekur uppundir lofti, so at tað ikki merktist at tað var so høgt upp. Fløggini vórðu hongd á rimarnar, so at vit finga tað sum var temaði inn í hollina eisini. Borðini skuldu síðani setast upp var tað ein verri ein, tí tá komu nógvir meiningar fram. Tíbetur funnu vit so eina

geniala loysn, har vit settu tey upp soleiðis, at borðið hjá okkum og foreldrunum hjá okkum var á einari scenu uppá longis í hollini, og so vendu allir gestirnir uppá tvørs. Nú komu øll at síggja hvønn annan. Vit dekkadu síðani borðini, og royndu at rudda hollina sum frægast, tí vit høvdu drigið servisuna, allanvegin av Húsum til Rituvíkar. Tað var nevniliga Viljin v/ Hannebeth og Magna Garðalið, sum stóðu fyri matinum.

Fríggjadagurin kom so, og tað fyrsta sum tá var á skrání, var at Gestur skuldi til Havnar í Fípuna í SMS eftir blómum og hevði hann ein vinmann við. Tá ein tími var eftir, til vit sluppu inn í barnagarðin aftur, fekk eg eitt uppkall, har Gestur so fittur spurdi um alt var ok, tí teir vóru altsó uppstegðaðir í Kollafirði. Eg var bara púra kul og segði, at tað nokk mundi fara at ganga. Tann fyrsti sum so kom at hjálpa at rigga til, var so beint settur at spula túnið, tí tað var fult í sandi. Fleiri fólk komu so afturat, og vórðu tey so sett at seta teltið upp, sum skuldi brúkast sum durður. Har høvdu vit eisini gávuborðið og eitt borð, har gestabókin kom at liggja (Gestabókin var eitt sindur annaðleiðis, tí gestirnir skuldu sjálvi taka mynd við polaroid kamera og skriva teirra navn undir myndina). Teltið varð so eisini brúkt til at taka myndir av gestunum, har vit høvdu gjørt okkum ein vegg av einari plátu, har restin av greinum, vórðu brúktar til at pynta við. Tað gekk bert ein lítill lóta, so stóð teltið uppi og so var bara eftir at gera, at barnagarðurin ikki sá so

